

26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων
ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

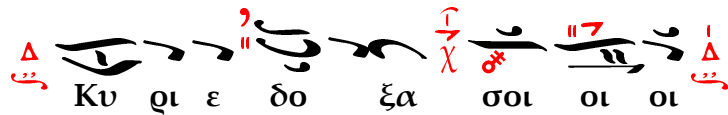
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η γεν νη σις σ' Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ

 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

 νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

 δο ξα σοι (ἐκ γ')

μετὰ τέλους:

 Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

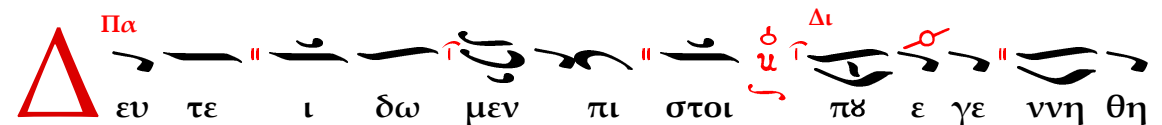
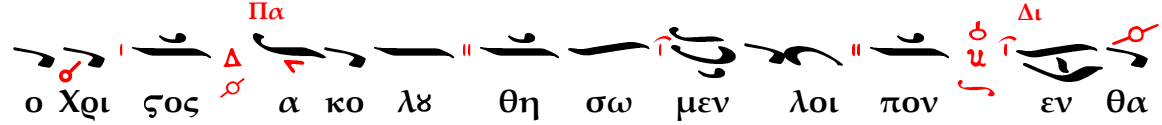
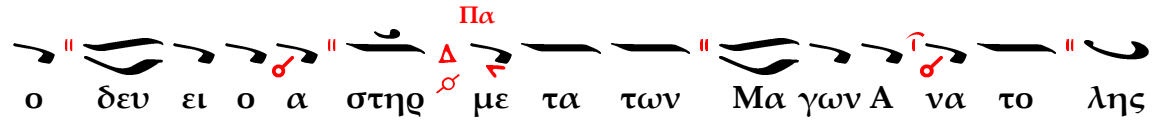

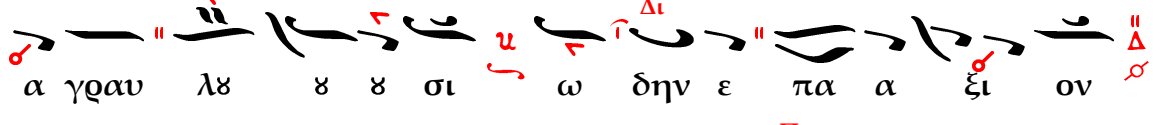

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος

«Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου»]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι

 Πα ευ τε ι δω μεν πι στοι π ε γε ννη θη

 Πα ο Χρι ζος α κο λ θη σω μεν λοι πον εν θα

 Πα ο δευ ει ο α στηρ με τα των Μα γων Α να το λης

 των βα σι λε ε ων α γγε λοι υ μν θ

 Δι ς ς σι α κα τα πα αυ σω σε κει ποι με νες

 Δι α γραυ λ θ ς ς σι ω δην ε πα α ξι ον

 Πα δο ξα εν υ ψι ζοις λε γο ον τες τω ση με ρον εν

σπη λαι ω τε χθε εν τι εκ τη ης Παρ
 θε ε ε νθ και θε ε ο το ο ο κθ εν Βη
 θλε εμ της Ι ου δαι αι αι αι ασ (δίς)

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἦχος Δι

Τι θαν μα ζεις Μα ρι αμ τι εκθαμ βεισαι
 τω εν σοι ο τι α χρο νον Υι ον χρο νω ε
 γεν νη σα φη σι τθ τι κτο με νθ την συλ λη ψιν μη
 δι ι δα χθει ει σα α νανδρος ει μι και
 πω ως τε ε ξω Υι ον α σπορον γο νην τις ε ω
 ω ρα α κεν ο πα θε ος δε βλ ε ε ται νι κα ται
 φυ σε ως τα ξις ως γε γρα πται Χρι στο ος
 ε τε ε εχ θη εκ τη ης Παρ θε ε ε νθ εν
 Βη θλε εμ της Ι ου δαι αι αι αι ασ (δίς)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
 ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Καὶ οἱ Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς,
ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ,
μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»).

Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ,
φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε·
Χριστὸς βροτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθεῖα σαρκωθείς· ὅτι δεδόξασται.

Σοφία Λόγος καὶ Δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεὸς δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίου, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ,
φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε διὰ στίχων Ἡρωελεγείων·

» *Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει*

» *Υἱὰ Θεοῦ μερόπων εἵνεκα τικτόμενον*

» *Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.*

» *Ἄλλ' ἄνα, ῥητῆρας ῥύετο τῶν δε πόνων.*

ᾠδὴ α΄. ᾠχος ὁ αὐτός. Ὁ εἰρμός.

- » **Ἔ**σωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης
- » Ὑγρὸν θαλάσσης, κῦμα χερσώσας πάλαι.
- » Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν
- » Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν
- » Ἰσὸν τε Πατρί, καὶ βροτοῖ δοξάζομεν. (δίς)

Δόξα.

Ἦνεγκε γαστήρ, ἡγιασμένη Λόγον
Σαφῶς ἀφλέκτω, ζωγραφουμένη βάτω
Μιγέντα μορφῆ, τῆ βροτησίᾳ Θεὸν
Εὖας τάλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι
Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Καὶ νῦν.

Ἐδειξεν ἀστήρ, τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον
Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις
Σαφῶς πενιχρόν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ
Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὃν γεγηθότες
Ἰδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἔξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκῶς καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

- » Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα
- » Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν·
- » φέρων τε παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας
- » Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους
- » Μάκαρ μελωδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως. (δίς)

Δόξα.

Νύμφης πανάγνου, τὸν πανόλβιον τόκον
Ἴδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἡξιωμένος χορὸς
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ·
Τάξιν μελωδοῦσάν τε, τῶν Ἀσωμάτων
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Καὶ νῦν.

Ὑψους ἀνάσσων, οὐρανῶν εὐσπλαγχνία
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς, ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης
Ἄυλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθείς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα
Ἵνα πρὸς αὐτόν, ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι, μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δέ, μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς ὁ

Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σποραῶς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὀρώντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα. (δίς)

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

ᾠδὴ δ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὅν πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε, ἤλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφούς, ἀστεροσκοπούς χαρᾶς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκω γαστρὶ Παρθενικῆ, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῆ στάζουσαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νησοί τε, Σαβᾶ Μήδων πάσης γῆς, κρατοῦντες προσέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

- » Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
- » Ἄδων Προφήτης, Ἀββακοῦμ προμηνύει
- » Ἴδεῖν ἀφράστως, ἀξιωθείς τὸν τύπον·
- » Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
- » Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Τροπάρια.

Ἴσος προῆλθες, τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως
Ἵψιστε σάρκα, προσλαβὼν ἐκ Παρθένου
Ἴὸν καθάραι, τῆς δρακοντείας κάρας
Ἰάγων ἅπαντας, πρὸς σέλας ζωηφόρον
Θεὸς πεφυκώς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Δόξα.

Ἐθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα
Ὀλεθρον ἄρδην, δυσμενοῦς πεφευγότα
Ἵψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις
Μόνον σέβοντα, Χριστὸν ὡς εὐεργέτην
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Καὶ νῦν.

Ῥίξης φρεῖσα, τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθένε
Ὅρους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας
Πατρὸς τεκοῦσα, τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον·
Ὡς ἠυδόκησεν, αὐτὸς ἐσφραγισμένην
Νηδὺν διελθεῖν, τῇ κενώσει τῇ ξένη.

Ῥδὴ ε΄. Ῥχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν
Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε. **(δίς)**

Τροπάρια.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ
δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἀμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον
τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοικὸν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ
κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἴδου ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε,
Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέστες,
Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοί, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει
ἀνυμνήσωμεν.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

» **Ἐκ** νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης
» Ἰλασμὸν ἡμῖν, Χριστέ τοῖς ἐγρηγόρως
» Νῦν σοι τελοῦσιν, ὕμνον ὡς εὐεργέτη
» Ἐλθοὶς πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον·
» Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὐροιμεν κλέος. **(δίς)**

Δόξα.

Ἀπηνές ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης
Τεμῶν διαμπάξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ
Ἵνα κρατοῦντος, ὤλεσε ψυχοφθόρου
Κόσμον συνάπτων, ταῖς αὐλοῖς οὐσίαις
Τιθεὶς προσηγῆ, τὸν Τεκόντα τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας·
Ἔθνη Θεῷ δέ, κλῆρον Υἱὸς προσφέρει
Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόρρητον χάριν
Οὗ πλείστον ἐξήνθησεν, ἡ ἀμαρτία.

Ῥδὴ ς΄. Ῥχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Σπλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο·
τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε,
φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν

κατέσχεν ἀπήμαντον. (δίς)

Τροπάρια.

Ἦλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατὴρ, πρὸ Ἐωσφόρου γενναῖ· τὰς ἡνίας δέ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ, τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥάκει, σπαργανοῦται λύει δέ, πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱός, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλλοντος οὗτός ἐστιν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται, τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος· οὗτος, ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

- » Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
- » Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
- » Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει
- » Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην
- » Θᾶπτον μολεῖν σε, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας. (δίς)

Δόξα.

Ὅς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι
Ἰδὼν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν
Καθεὶς ἑαυτὸν, δευτέρᾳ κοινωνίᾳ
Αὔθις προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Καὶ νῦν.

Ἴκται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων
Υἱοὺς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων
Ὅ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ἀφ' ς', τὸ Κοντάκιον τοῦτο. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ Πατρός, ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη, σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις· Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἧ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυστικὴ ἄμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ ζωή μου. Ἀφ' οὗ ἔγνω, ὅτι καὶ ὁ ἡμῶν εἰμί, σύ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς παρθενίας μου ὀρώσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε

ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. Οὐκ οἶδα σποράν, οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνή γάρ εἰμι, σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὖρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοι· **Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.**

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Συναξίς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχ. Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.
Μολπὴν ἀγνοτάτη λεχοῖ εἰκάδι ἕκτη ἀείδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἦκοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, Καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Χριστῷ παραστάς, Εὐθύμιε τρισμακάρα,
Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχ. Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
Ὁ θεῖος ἀνθεῖ καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

Μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστου.

Στίχ. Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ
Ἐως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι, Λόγε.

Μνήμη τοῦ ἀγίου νέου Ἱερομάρτυρος Κωνσταντίου τοῦ Ῥώσου, ἀθλήσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ,αψμγ΄ (1743) ἔτος.

Στίχ. Βάλλεις τὸν ἐχθρόν, ὅς σε βέβληκε πάλαι,
Κωνσταντίε σύ, καὶ λαμβάνεις βραβεῖον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἱ ζ΄ καὶ ἡ ῥῥαὶ τῶν κανόνων.

Ῥοδὴ ζ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, Ἄνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός,

θεῖον Χριστόν· Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ
προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

- » Τῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλισαν πόθῳ
- » Ἄπλητα θυμαίνοντος, ἠγκιστρωμένοι
- » Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν·
- » Οἷς εἶκαθε πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότη
- » Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἵπηρετάς μὲν, ἐμμανῶς καταφλέγει
Σώζει δὲ παφλάζουσα, ροιζηδὸν νέους
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσει πυργουμένη
Οὓς ἔστεφε φλόξ ἄφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος εὐσεβείας, εἵνεκα δρόσον.

Δόξα.

Ἀρρώγῃ Χριστέ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν, ἀρρήτως ἔχων
Ἦσχυνας ὄλβον, τῆς θεώσεως φέρων
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινος δι' ἐλπίδα
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας, ἤλθομεν ζόφου.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην
Ἄσεμνα βακχεύουσαν, ἐξοιστρούμενου
Κόσμου καθεῖλες, πανσθενῶς ἀμαρτίαν·
Οὓς εἴλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων
Σώξεις δὲ σαρκωθεῖς, ἐκὼν Εὐεργέτα.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἢ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον·
οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος,
Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυφούτω, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐλκει Βαβυλῶνος ἢ Θυγάτηρ παιδᾶς, δορυκλήτους Δαυῖδ ἐκ
Σιών· ἐν αὐτῇ, δωροφόρους πέμπει δέ, Μάγους παιδᾶς, τὴν τοῦ
Δαυῖδ θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας· διὸ ἀνυμνοῦντες
ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυφούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ
παῖδες Σιών. Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν,
ἄρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες
ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ

ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορούκτητον ὄλβον ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

- » **Μ**ήτηραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης
- » Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι νέοι
- » Ὑπερφυᾶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
- » Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργία μιᾶ
- » Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι χάρις. **(δίς)**

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· *

ὕμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύμην φυγοῦσα, τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ
Ἄληκτον ὕμνεῖ, τὸν κενούμενον Λόγον
Νεανικῶς ἄπασα, σὺν τρόμῳ κτίσις.
Ἄδοξον εὐχος, δειματομένη φέρειν
Ῥευστὴ γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Καὶ νῦν.

Ἦκεις πλανῆτιν, πρὸν νομὴν ἐπιστρέφων
Τὴν ἀνθοποιόν, ἐξ ἐρημαίων λόφων
Ἦ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν·
Ῥώμην βιαίαν, τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι
Ἄνῆρ φανεῖς τε, καὶ Θεὸς προμηθεΐα.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

Ε σω σε λα ον θαυ μα τερ γων Δε σπο ο της
υ γρον θα λα ασ της κυ μα χερ σω σας πα λαι
ε κων δε τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα την
πο λθ τι θη σιν η μιν ον κατ ου σι αν

ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο μεν

ὠδὴ γ'

Ν ευ σον προς υ υ μνης οι κε των ευ ερ γε ε
τα εχ θρα ς ταπεινων την επηρ με ε νην ο φρον
φε ρωντε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ πε ερ
θεν α κλο νητον ε στη ριγ με νης μα καρ με λω
δης τη βα σειτης πι ι σε ε ως

ὠδὴ δ'

Γ ε νης βρο τει ει ου την α να πλα σιν
πα α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κϷ ςμ προ
μη νυ ει ι δειν α φρα ςως α ξι ω θεις τον τυ
υ πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρης της Παρ θε νς
ε ξηλ θε λα ων εις α να απλασιν Λο γος

ὠδὴ ε'

Ε κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης πλα
α νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο
ρως νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ γε ε

τη ελθοις πορι ιζων ευχερη η τετην τρι
βον καθην ανατρεχοντες ευροιμεν κλεος

ὠδὴ δ'

Ναιων Ιωνασ ενμουχοις θαλαττιιοις
ελθειν εδει το και ζαλην απαρκεσαι νυγεις
εγω ωδετω τυραννυτος βεελει Χρι
στε επροσαυδω τον κακων αναιρετην θαττον
μολειν σε της εμη ης ραθυμιας

ὠδὴ ε'

Τωπαντανακτος εξεφουλισαν ποοθω
απληταθυμαινοντος ηγκισρωμενοι παι
δες τυραννυδυσθεον γλωσσαλγιιαν
οις ειεικαθεπυρασπετοντω Δεσποτη
λεγουσιν εις αιωνων ευλογητος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μητραν αφλεκτως εικο νιζισικοο

ρης ^Δ ₂ οι της πα λαι ας πυρπο λθ ς με νοι νε οι ^π ₉

υ περ φυ ως κυ ς σαν ε σφρα γι σμε ε νην ^Γ _Δ ₂

αμ φω δε δρω ω σα ^Δ ₂ θαυ μα τερ γι ι α μι α ^π ₉

λα ς προς υμ νον ^Γ ₂ ε ξα νι ι ση σι χα α ρι ι ^χ ₇

ις ^π ₉

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Θ' ὨΔΗ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς, εἰς δ' ἀνά κανόνα· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων.

Ὠδὴ θ'. Μεγαλυνάρια,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων. (δίς)

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἤλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ράκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνια Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηγύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ Κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Ἐξάισιον δρόμον, ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανοῦ ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήρασαντο, ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Νηγεγές, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρουαττόμενος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Ἠκρίβωσε χρόνον, Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

- » Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
- » Ῥᾶον σιωπῆ· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε
- » Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους
- » Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος
- » Ὅση πέφυκεν, ἡ προαίρεσις δίδου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

- » Στέργειν μὲν ἡμᾶς

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ Κράτος.

Τύπους ἀφεγγεῖς, καὶ σκιάς παρηγμένας

Ὡ Μῆτερ Ἄγνη, τοῦ Λόγου δεδοκότες
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος
Ἐπαξίως σὴν, εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας
Ὁ χριστοτερπής, λαὸς ἠξιωμένος
Νῦν ποτνιαῖται, τῆς παλιγγενεσίας
Ὡς ζωοποιῶ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Καὶ ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος.

ᾠδὴ θ'

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ε ς τ η ν λ υ
τ ρ ω σ α μ ε ε ν η ν η μ α ς ε κ τ η ς κ α τ α ρ α ς

Σ τ ε ρ γ ε ι ν μ ε ν η μ α α ς ω ς α κ ι ν δ υ ν ο ν φ ο ο β ω
ρα ο ν σ ι ω π η ν τ ω π ο θ ω δ ε Πα ρ θ ε ν ε υ μ ν ε ς υ
φ α ι ν ε ι ν σ υ ν τ ο ν ω ς τ ε θ ε ι γ μ ε ε ν ε ς ε ρ γ ω ω δ ε ς ε ς ι ν
α λ λ α κ α ι Μ η τ η ρ σ θ ε ν ο ς ο σ η π ε φ υ κ ε ν η
π ρ ο α ι α ι ρ ε ς ι ς δ ι ι δ ε ς

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η η μ ε ς
τ η η ν λ υ τ ρ ω σ α μ ε ε ε ν η ν η η μ α α ς

εκ της κα τὰ α α ρας

Σ τε ερ γειν μεν η η μα ας ω ως α κι ι ιν
δυ υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πην τω ω ω
πο ο θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε υμ
νς υ φαι αι αι νει ει ν συ υ υ υ ντο ο νως
τε θη ηγ με ε νς ερ γω ω ω δε ες
ε ε ζιν α α α λλα α και Μη τη η ηρ
σθε ε ε ε ε νος ο ο ο ση η η η η
πε φυ υ κε ε ε ε χε ε ε εν η η
προ αι αι αι ρε σι ις δι ι ι ι δς ς
ς ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Τῆς Ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Χριστουγέννων, ἦχος Γα ρ

Ε Γα Μ
πε σκε ψα το η μα α α α α α ας

Γα
 εξ υ ψυχς ο Σω τηρ η μων α να το λη α
 M Γα
 να το λω ω ω ω ω ων και οι εν σκο
 M Γα Nη
 τει και αι σκι α ευ ρο μεν την α λη η θει αν
 Δ Γα
 και γαρ εκ της Παρ θε ε ε νθ ε τε χθη ο Κυ
 ρι ος (ἐκ γ')

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π Β8 Πα
 α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 Β8 Δι
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 Β8 Γα
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 Πα Β8
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε
 Β8
 πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Β8 Πα
 Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 Β8
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 Δι Δ
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 Β8 Β8
 του σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ).

A^{Bx} ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα
νων και το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων
αι νε σα τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νηθησαν αυ
τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τσ αι ω νο ος προ σταγ μα ε θε το και ου
πα ρε λευ σε ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κοντες και
πασαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρουσαλλος πνευ μα κα ται γι
ι δος τα ποι ον τα τον λο γον αυ τσ

T α ο ο ρη και παν τες οι βx νοι ξυ λα καρ
πο φο ο ρα και πασαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η νη ^Αερ πε τα
και πε τει να πτερω τα α ^ε

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι ^Ααρχοντες
και παν τες κρι ται γης ^ε

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα
νε ω τε ρων ^Ααι νε σα τω σαν το ο νο
μα Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς μο
ο νς ^ε

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τς ε πι γης και
ου ρα νς ^Ακαι υ ψω σει κε ρας λα ς αυ τς ^ε

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς ^Ατοις υι οις
Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ^ε

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Αη αι
νε σις αυ τς εν Εκ κλη σι α ο σι ων ^ε

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι
αυ τον ^Ακαι οι Υι οι σι ων α γαλ λι α σθω σαν

επιτω βασιλει αυτων

Aι νεσαν το ονομα αυτου εν χο

ρω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ιω ψαλλατω

σαναυτω ω

Oτι ευδοκει ει Κυριος εν τω λαω αυτη

και υψωσει προεις εν σωτηρια

Kαυχηησονται οσοι ενδοξη και αγαλ

λισονται επι των κοιτων αυτων

Aι υψωσεις τω Θεου εν τω λαρυγγι αυ

των και ρομφαιαι διστομοι εν ταις χειρσιν αυτων

Tυ ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ελεγ

μυς εν τοις λαοις

Tυ δηησαι τς βασιλεις αυτων εν πεδαις και

τς ενδοξας αυτων εν χειροπεδαις σιδηραις

Tυ ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραφτον

δοξα αυτη εσται πασι τοις οσοις αυτη

A λ νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ τσ
 αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως
 αυ τσ

ιστώμεν Στίχους δ', και φάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα.
 Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος λ' Τροχ. Βου ξ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

E υ φραι αι νε σθε δι και οι ου ρα νοι α γαλ
 λι α α σθε σκιρ τη σα τε τα ο ο ρη χρι στσ
 ς γεν νη θεν τος Παρ θε νος κα θε ζε ται τα Χε
 ρσ βιμ μι μσ με νη βα στα ζσ σα εν κο ολ
 ποις Θε ον λο γον σαρκω θεν τα ποι με νες τον τε
 χθεν τα δο ξα ζσ ς σι μα γοι τω δε σπο τη δω
 ρα προ σφε ρσ σιν αγ γε λοι α νυ μνηντες λε γσ ς σιν
 α κα τα ληπτε Κυ ρι ε δο ξασοι

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

O Πα τηρ ευ δο κη σε ο Λο γος σαρξ ε

γε νε το και η Παρ θε νος ε τε κε Θε ον εν
 αν θρω πησαντα α στηρη μη νυ ει μα γοιπροσκυ νω
 σι ποι με νεςθ αυ μα ζω σι και η κτι σις α γαλ λε
 ται

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κω σα τον σω
 τη ρα α νε τρε ψας την προ την κα τα ραν της
 Ευ ασ ο τι μη τηρ γε γο νας της ευ δο κι ασ τω
 Πα τρος βα στα ζω σα εν κο ολποις Θε ον Λο
 γονσαρκω θεν τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε
 ευ αν πι στει μο νη του το παν τες δο ζω ζο μεν
 κρω ζο ον τες με τα σω και λε γον τες α νερ μη νευ
 τε Κυ ρι ε δο ζω σοι

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ευ τε α νυ μνη σω μεν την μη τε ρα τω σω τη
 ρος την με τα το κον πα α λιν οφ θει σαν Παρ

θε νον ^{7x} χαι ροις ^{8x} πο λις ^{9x} εμ ψυ χε τσ βα σι λε ωσ και
 Θε ου ^{7x} εν η Χρι σος οι κη σασσω τη ρι ι αν
 ειρ γα σα το ^M με τα τσ ^{Πα} Γα βρι ηλ α νυ μνσ με εν
 σε ^{B8} με τα των ποι με νων δο ξα ζο μεν κρα
 ζοντες ^{7x} Θε ο το κε προ ε σβε ευ ε τω εκ σθ
 σαρκω ^{7x} θεν τι σω θη ναι η μας ^{7x}

Ἦχος Πάσχα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Σ ^{Πα} η με ε ρον η α ο ρα α α το ος φυ υ υ
 σις ^Δ τοις βρο τοις εκ Παρ θε ε νου ου ου συ να α
 πτεε ε ε ται ^{7x} ση με ρον η α πει ει ει ρο ο ος
 ου ου σι ι ι α ^Δ εν Βη θλε ε εμ σπαρ γα α νοις
 ε ε ε νει λι ισ σε ε ε ε ται ^{7x} ση με ρον ο
 Θε ε ος δι α στε ε ε ρος ^Δ μα γους ει εις προ ο
 σκυ υ υ νη σιν α α α α γει ^{7x} προ μη νυ ον

τας α αυ του την τρι η η με ε ρον τα α φην ^Δ ως
 εν χρου σω ω και αι σμυ υρ νη και αι λι βα α α
 νω ^Π δι ο ψα α α α αλλο ο με ε ε ^{Κε}
 ε ε ε ε ε εν ^{Δι} ο σαρ κω θεις εκ Παρ θε
 νου ου Χρι στε ε ε ο ο Θε ε ε ος ^{Πα} σω σον
 τα ασψυ χα α ασ η η η η μων ^Π

Και νυν. Ἦχος β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ^{Δι} - θ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωνα ι ω ω ωνων α α μην ^Δ

Σ ^{Δι} η η με ε ε ρο ο ον ο Χρι ι στος ^Δ εν Βη
 θε εμ γεν να ται αι αι ε ε εκ Παρ θε ε νου ^Δ
 ση μερον ο α α α αναρ χο ος α αρ χε ε ε ε
 ται ^Θ και ο Λο ο γο ο ος σα αρ κου ου ου ται ^Θ
 αι δυ να α α μεις των ου ρα νω ων α γα α
 α αλ λο ο ο ον ται ^{Νη} και η γη συν τοις αν θρω ω

ποι οι οισ ευ φραι αι νε ε ε ε ται ^{Δι} οι μα γοι τα δω
 ω ρα προ σφε ε ε ρου σιν ^Δ οι ποι με νες το θα
 α α αυ μα κη η ρυ υ υτ του ου ου σιν ^θ η μει
 εις δε α κα τα παυ στω ως βο ο ο ω ω ω μεν ^Δ
 ὁ ἀ χορός. ^{Νη} δο ο ξα εν υ ψι ι ι ι ιστοις Θε ε
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^Δ και ε ε
 πι ι ι γη η ης ει ρη η νη ^Δ εν αν θρω ποις
 ε ευ δο κι ι ι ι ι α ^Δ
 * * *

Και εὐθὺς ὁ β' χορὸς συνεχίζει εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος ^{Δι} - θ.

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε δο
 ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με γα α
 λην σε δο ο ξαν ^Δ
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
 η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα ^Δ

Κυριε ο Θεος ο αμνος τς Θεου ο Υι
ος τς Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τς κο
ο ο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
αμαρτιας τς κο ο σμ Δ

Προσ δε ξαιτην δε η σιν η μων Δ ο καθη με νος
εκ δε ξιων του Πατρος και ε λε η σον η μας Δ

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μο νος Κυρι
ος Ιη σος Χριστος εις δο ο ξαν Θεου Πατρος
α μην Δ

Καθε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σεις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τς αι ω νος Δ

Κατα ξι ω σον Κυρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας Δ

Ευ λο γη τος ει Κυρι ε ο Θεος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τας αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μδ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκσ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σϛ Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψϛ α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρί' (110).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλήῳ εὐθέων καὶ συναγωγῆ. (ρί' 1)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρί' 2)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρί' 3)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερε

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ

θε ν8 τεχ θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ

θε ν8 τεχ θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρια' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ

θε ν8 τεχ θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ριά 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ

θε ν8 τεχ θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σϷ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α Ϸροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψϷς α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σϷ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α Ϸροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Στίχ. γ. Μετά σου ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

Η γεν νη σις σα Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ

πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἦχος Δι-θ

Ε κ γα στρο ος προ ε ω σφο ρα ε γεν νη

σα α α α σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα

με λη θη η σε ται συ Ι ε ρευς εις τον αι ω ω

να κα τα την τα α ξιν Μελχι σε δεκ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ θε ε ε ε νθ τε

χθει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-θ

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

H γεν νη σις σθ Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροιςλα τρευ ον τες υ

πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον τηςδι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψς α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα ρ

(Ψάλλεται ἀπὸ κέ' ἕως λα' Δεκεμβρίου).

H Παρ θε ε νος ση με ρον τον υ πε

ρθ σι ον τι ι ι ι κτει και η

γη η το σπηλαι ον τω α προ σι τω προ

σα α α α γει α γγε λοι με τα ποι με ε
 ε ε νων δο ξο λο γα ρ σι Μα γοι δε με
 τα α στε ε ε ε ρος ο δοι πο ρ ρ σι
 δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη παι δι ον νε
 ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν ...

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
 λ ρ ρ ρ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λ ρ ρ ρ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ₂

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μισ ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ₂ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ^π₉

ε ε ε ε ε ε ^Δ₂ Α α α α α λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ι ι ι α α α ^χ ^π₉

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
κατὰ τὸ ἀντίβολον κύρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ν ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α ^{Πα}

να α α μιν
Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο ο ο ο
ο ο ο ον ε βα πτι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι σθη η η η η η η ε βα
α πτι ι ι ι σθη η τε ε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο χο ο ο ο ον ε νε ε ε ε δυ υ
υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ
υ υ υ υ

Και ἄλλως:

Κε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Δι ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ
Πα υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ υ
υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε
 δυ υ υ υ υ σα σθε ε ε λει ε ε ε
 M ε χε ε ε ε Zω Z

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρθ' Ζω χ

E Zω M Zω
 ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
 ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ε ε μ E ρι ρε ρε
 ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρε
 ρι ρε ρε ρεμ Δ ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρε ρι ρι ρε ρε ρε
 Πα ρε ε ε ε ρε ε ε ρεμ Δ ρε ρε ρε ρε
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ε εμ τε ε εμ τε Πα ε ε μ

τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρρε ε εμ τε ε ε ε τε

ρε ρε ^{ἐπιβο} κε ε ε ε ρα α α α

Α α α α α α α λλη η η η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ Α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ι

Μ α α α α α α α α α α α α

Α α α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Δ υ υ ϖ υ υ υ να α α α α α

ρα α α α α α α ρα α α α α

α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι

Ι ς

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε ε βα α α ρα α α πι ι ι ι ι

Ζω ι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι σθη τε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο χο ο ο ον ε νε ε δυ υ
 υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ
 σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε λε ε
 ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λθ θ
 θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ ι ι
 Α λλη η λθ θ θ θ θ θ θ θ ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
 προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα ὁμοίως.
 Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (β' 11-18).
 Προκείμενον. ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε». Καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ». Καὶ πάλιν· «Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου

καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (β'13-23).

(Ζήτει εἰς τὴν Θ' Ὁραν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν).

Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος, Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεῖς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ιοι ιοι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰ Πα φ

Μ Πα ο ι τα α α α α α α α α α α Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
 Μ Κε ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω
 Μ Πα ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον
 Μ Πα τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο
 ο ποι ιοι ιοι ιοι ιοι ιοι ιοι ιοι ιοι ζω ο ποι ω

Πα
 ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α α δι
 Πα
 ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ο ν υ υ υ
 Δι
 υ υ μνον προ σα α α α α α α α α α
 Πα
 δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο
 Μ
 ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α α
 Πα
 σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι
 Κε
 κη η η η η η η η η α πο θω ω ω ω
 Πα
 με ε ε ε θα α α α α α α α με ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Κε
 με ρι ι μνα α α α α α α αν
 Πα
Ω ω ω ω ω ω ω ωτον Βα α α σι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α

Πα
των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

Κε
Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

Πα
ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α α λ λη

η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ Δι
υ ρι ε Ε λε η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π Πα
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π Πα
α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π Πα
α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π Δι
α ρα α σχϞ Κυ ρι ε

Π^{Πα} α ρα σχ⁸ Κυ ρι ε ²²

Π^{Πα} α ρα α α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σ⁸

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} μ⁸ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μ⁸ ^{Πα} και

κα τα φυ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ ση ης

μ⁸ ⁹

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ⁹ Ἔτερον ἄργον

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ⁸ ^{Δι} Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μ⁸ ς ς ς ς ^{Πα} και κα

Μ^{Πα} α τα φυ υ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ

υ υ ση η η ης μ⁸ ⁹

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}

^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α

χω ω ρι ι σον ⁹

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ⁹ σι αν αι
νε ε σε ε ως ⁹

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τσ Πνευ μα ^Δ το ος ος ⁹

Ε ^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ⁹

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ ^Δ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη ης σθ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

σοις ε^{Δι}υ λο γη με νος ο εθ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α μην **A** α α α μη η η η η η

ην

ε υ μν^{Πα} ς ς ς ς ς μεν σε

ε^{Δι}υ λο γσ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι

σθ ς μεν Κυ υ ρι ι ε^{Πα} και δε ο

με θα α σθ ο Θε ε ο ος η η μων

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μ^ο ς ς

τη ην λυ τρω σα με ε^ο ε νην η η μα ας

εκ της κα τα α α ρας

Σ τε εθ γειν μεν η η μα ας ω ως α κι ι ιν

δυ υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πην τω ω ω
 πο ο θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε υμ
 νης υ φαι αι αι αι νει ει ν συ υ υ υ ντο ο νως
 τε θη η γ με ε νης ερ γω ω ω δε ες
 ε ε σιν α α α λλα α και Μη τη η η ρ
 σθε ε ε ε ε νος ο ο ο ση η η η η
 πε φυ υ κε ε ε ε ε χε ε ε εν η η
 προ αι αι αι ρε σι ις δι ι ι ι δα α
 α α

Δανιήλ Πρωτοψάλτου († 1789) Ἦχος α΄ Κε

Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ τρω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω
 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

σι ι ι ι ι ι ι ι ι α πε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε α πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σται ει ει ει ει ει α

πε ε ε ε ε σται ει ε λε ε ε ε ε ε

ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χωω ω ω ω ω ω τω ω ω ω ω λα

α α ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χωω α α α α τω ω λα ω ω

ω ω α α αυ του ου ου ου ου ου ου ου Α

ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιε ια ια ιε ε

ια α α ιε ε ε ιε ια ια ιε ια ιε ιε ια ια

α ιε τα α α ιε ε ε ε ε ιε ια α α ιε

ια α ια α ιε ε ιε ια α α ιε ια ια α ιε ε

ε ιε ια ια ιε ε ε ιε ια ια ιε ε ε ιε

ια ια α ιε ε ε ε ε ια α α α α α

α α α α α α α α α α α α ε ε ε ε ε ε
 ε ε ^{Δι} α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ο υ ι ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος [♩] Δι-θ.

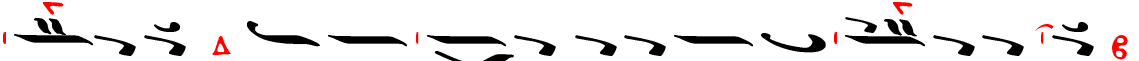
H γεν νη σις σι χρι στε ο θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φω σ το τη σ γνω σε ω σ
 εν αυ τη γαρ οι τοι σ α σροι σ λα τρε υ ο ν τε σ υ
 πο α στε ρο σ ε δι δα σ κο ν το σε προ σκυ νει ν τον
 η λι ο ν τη σ δι και ο συ υ υ νη σ και σε γι
 νω σκει ν εξ υ υ ψυ χα να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι οι οι

ἦχος [♩] Δι-θ.

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ω σ ο Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω με ντη ν δο ο
 ξαν ο σ ο τι η ξι ω σα σ η μα σ των α
 γι ω ν ο σ με τα σ χει ν μυ στη ρι ι ι ι ω ν τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ε

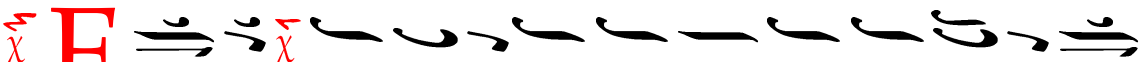

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α Δ

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ε (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος Δ